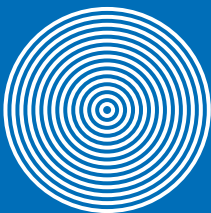

slovenska
filharmonija

Dubravka Tomšič
Srebotnjak klavir

Imperator

PVC 4 | **Nuits, adieux**

18. februar 2022 ob 19.30 (predkoncertni pogovor ob 18.30)

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Zbor Slovenske filharmonije

Julia Selina Blank dirigentka

Tatjana Kaučič klavir

Spored **Boulanger** | **Saariaho** | **A. Mahler, prir. Gottwald** |
Nørgård | **Buchenberg** | **Reger** | **Schubert**

FKK 3 | **Slovenski svetovljan**

3. in 4. marec 2022 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Douglas Boyd dirigent

Andrej Žust rog

Spored **Britten** | **Krek** | **Schubert**

SMS 4 | **Abelard**

10. in 11. marec 2022 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Toby Thatcher dirigent

Sorin Crudu oboa

Spored **Schreker** | **Strauss** | **Kopač**

VIP 4 | **Amor aeternum**

18. marec 2022 ob 19.30 (predkoncertni pogovor ob 18.30)

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Zbor in Orkester Slovenske filharmonije

Simon Krečič dirigent

Marta Močnik Pirc sopran (Historicus)

Theresa Plut sopran (Angelus)

David Jagodic tenor (Pilatus)

Jože Vidic bariton (Kristus)

Spored **Damijan Močnik**: Passio Anno Domini MMXXII

Imperator

10. februar 2022 ob 19.30

zaključeno za Oranžni abonma (sezona 2019/20)

11. februar 2022 ob 19.30

za izven

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Simon Krečič dirigent

Dubravka Tomšič Srebotnjak klavir

Miran Kolbl koncertni mojster

Alojz Srebotnjak (1931–2010)

Naturae vox – Klic narave za orkester

Ludwig van Beethoven (1770–1827)

**Koncert za klavir in orkester št. 4 v G-duru,
op. 58**

Allegro moderato

Andante con moto

Rondo: Vivace

**Koncert za klavir in orkester št. 5 v Es-duru,
op. 73, »Imperator«**

Allegro

Adagio un poco mosso

Rondo: Allegro

Koncert snema program Ars – 3. program Radia Slovenija.

ARS

Nocojšnji koncert nadomešča zadnji koncert v sezoni 2019/20 za Oranžni abonma, ki naj bi obeležil častitljiv 80. življenjski jubilej prve dame slovenskega pianizma Dubravke Tomšič Srebotnjak. Nadvse plodno več kot šest desetletij trajajoče pianistkino sodelovanje z Orkestrom Slovenske filharmonije je prineslo številne nepozabne koncertne dogodke doma in po svetu. Koncert začenja delo *Naturae vox – Klic narave* za orkester enega najvidnejših slovenskih ustvarjalcev in pedagogov, **Aloja Srebotnjaka**, pokojnega življenjskega sopotnika Dubravke Tomšič Srebotnjak. Po diplomu iz kompozicije na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu Lucijana Marije Škerjanca se je izpopolnjeval pri Borisu Porreni v Rimu ter Petru Frickeju v Londonu in Parizu. Od leta 1964 je predaval glasbenoteoretične predmete na Pedagoški akademiji, v letih 1970–2001 pa kompozicijo na Akademiji za glasbo v Ljubljani (od leta 1981 kot redni profesor). Za svoja dela je prejel številne nagrade. Med najpomembnejšimi sta Prešernova nagrada za življenjsko delo (1999) in Kozinova nagrada Društva slovenskih skladateljev (2000), prejel pa je tudi več nagrad za filmsko glasbo.

Njegov obširen in raznolik opus obsega raznovrstna instrumentalna dela, vokalno-instrumentalno in zborovsko glasbo ter glasbo za film in oder. Sprva se je uveljavil kot eden najprodornejših skladateljev generacije, ki je v okviru študentskega Kluba komponistov in skupine Pro musica viva širila svoj razgled po sodobnem glasbenem ustvarjanju. Od prvenca, zborovske skladbe *Bori* (1949) na stihe Srečka Kosovela, ki jih je uglasbil pri rosnih osemnajstih letih, se je Srebotnjak posvečal vokalnemu ustvarjanju. V čisti instrumentalni medij je vstopil po intenzivnem študiju tehnike komponiranja z dvanajstimi soodvisnimi toni (*Invenzione variata*, 1961),

Foto: arhiv SF

Dubravka Tomšič Srebotnjak

pri čemer je njegova glasba vseskozi ohranjala ekspresivni poudarek. Tako je v šestdesetih letih postal eden najbolj radikalnih slovenskih predstavnikov komponiranja v serialni tehniki (*Serenata, Monologi, Šest skladb, Antifona*), pozneje pa je v nekaterih delih posegel

tudi po kompozicijskih načelih aleatorike. Njegove skladbe so zazvenele na številnih pomembnih glasbenih festivalih, kot so Glasbeni bienale (Zagreb), Dubrovniške poletne igre, Maggio Musicale Fiorentino (Firence), Svetovni glasbeni dnevi (Rim, Amsterdam), festival v Newportu (ZDA) in Varšavska jesen. Na slednjem je bila leta 1985 pod vodstvom dirigenta Antona Nanuta prvič izvedena tudi skladba *Naturae vox – Klic narave* za orkester, ki jo je skladatelj kot velik ljubitelj naravnih lepot dokončal leta 1981. Predvsem domačija v rojstni Postojni, kjer je končal osnovno in srednjo šolo, mu je nudila eno izmed poletnih pribežališč, v katerem je lahko nemoteno komponiral. V številnih delih je skladatelj, ki je bil trdno povezan s svojim rodnim kraškim zaledjem, blestel v prefinjenih obdelavah ljudskega izročila.

Skladba ***Naturae vox – Klic narave*** ima tridelno zasnovo. Sestavljajo jo krajši uvod (t. 1–89), osrednji (t. 90–283) in zaključni del (t. 284–414). V njej kot nekakšen glavni motiv prevladuje interval velike sekunde. Uvodni del sicer zaznamuje preplet linij prvega in drugega roga, v katerem linijo prvega roga oblikujejo zgolj toni d, e in f, drugega pa le tona h in a. Prav tako se v osrednjem delu podobno polimodalno prepletata dva »mikromodusa« v prvih (tona h in a) in drugih trobentah (tona fis in g). Interval sekunde, ki naj bi v kompoziciji v simbolnem smislu označeval »zvok imaginarne narave«, tudi v preostanku skladbe zavzema osrednje mesto. Tako zadnji, tretji del začenja legato sekundni motiv navzgor v godalih, pri čemer vsaka skupina godal izvaja kromatične tone v točno določenem obsegu in zaporedju. Sicer pa, kot zapiše eden izmed boljših poznavalcev Srebotnjakovega opusa skladatelj Marko Mihevc, je za skladbo značilen postmodernističen preplet navidez raznolikih kompozicijskotehničnih

prijemov: od simetričnih tonskih vrst Messiaenovega tipa, elementov kvaziminimalistične repetitivnosti do prevladujoče polimodalnosti, v kateri je mestoma mogoče prepoznati celo nekatere značilnosti istrskega modusa.

Ludwig van Beethoven se zdi na področju simfonične glasbe najvplivnejši predstavnik znamenite dunajske klasične trojice. Leta 1792 je iz rojstnega Bonna odpotoval na svetovljanski Dunaj, kjer je iz »Haydnovih rok prejel Mozartovega duha«. Dunaj je odtlej postal Beethovnova druga domovina. Njegov sloves glasbenega *enfant terrible* je veliko pripomogel k rojstvu ideje glasbenika kot boemskega genija, brezbriznega do večine družbenih konvencij in v določeni meri tujega izbranemu okolju.

Leta 1806 napisani **Koncert za klavir in orkester št. 4 v G-duru** je nastal v enem najbolj turbulentnih obdobjih skladateljeve ustvarjalnosti skupaj s *Tretjo* in *Četrto simfonijo*, *Violinskim koncertom*, klavirsko sonato *Appassionata* in godalnimi kvarteti *Razumovsky*. Posvetil ga je svojemu učencu, prijatelju in mecenu nadvojvodi Rudolfu. Beethoven je sicer kot pianist nastopal po aristokratskih salonih in v znamenitih pianističnih dvobojih večinoma ponižal svoje tekmece, še posebej pa je navduševal s svojimi improvizacijskimi spretnostmi, zaradi katerih so bili mnogi prepričani, da v umetniku tiči sam satan. Vendar so bili njegovi tovrstni pianistični podvigi zaradi izgube sluha vse redkejši. Ker ni mogel najti pravega izvajalca za svoj koncert – vsem pianistom se je namreč zdel pretežak –, ga je leta 1807 sam odigral na glasbeni soareji pri svojem zvestem podporniku knezu Lobkowitzu. Uspeh koncerta ga je po vsej verjetnosti opogumil, da je tvegaj in še zadnjič javno nastopil.

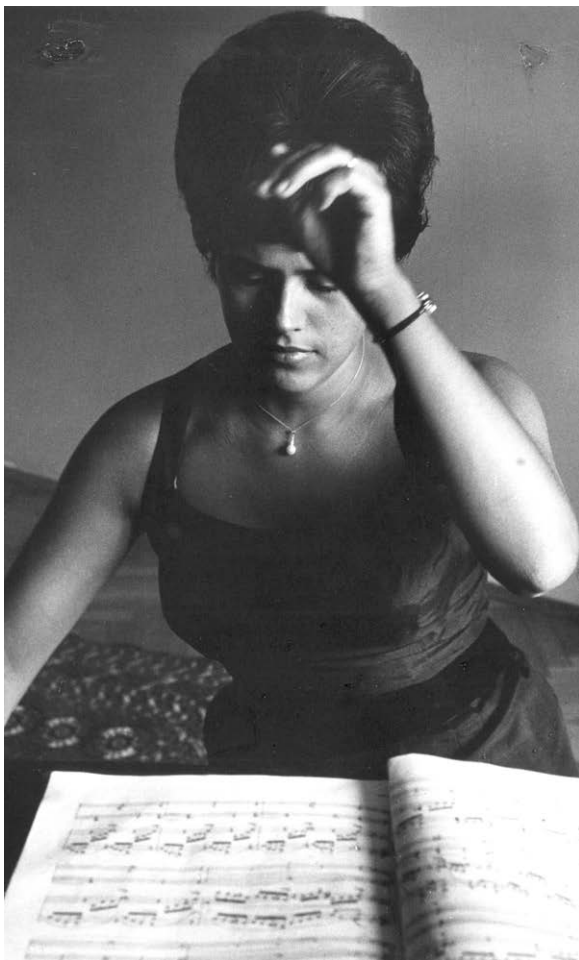

Foto: arhiv SF

Dubravka Tomšič Srebotnjak

22. decembra 1808 so tako dunajski ljubitelji glasbe v znamenitem gledališču Theater an der Wien lahko prisluhnili enemu najpomembnejših koncertnih večerov v vsej glasbeni zgodovini. Na omenjenem koncertu je Beethoven poslušalcem prvič predstavil več kot tri ure nove glasbe: poleg *Četrtega klavirskega koncerta* še *Simfonijo št. 5 v c-molu*, *Pastoralno simfonijo*, *Fantazijo za klavir, zbor in orkester*, dva stavka iz *Maše v C-duru* ter koncertno sopransko arijo *Ah! perfido*. Vendar se koncert ni posrečil. Orkester je bil slabo pripravljen – pred maratonskim koncertnim večerom so imeli namreč le eno vajo, saj skladatelj ni imel dovolj denarja, da bi glasbenikom plačal dodatne vaje. Zmrzovati so morali v nezakurjeni ledeni dvorani, za nameček pa je imela solistka še tremo. Končni vtis je bil torej nadvse klavrn.

Morda je bila prav za Beethovna nekoliko manj značilna poetična zatopljenost *Konzerta za klavir in orkester št. 4 v G-duru* kriva, da je skladba dolgo ostala neopažena. Uvodni stavek (*Allegro moderato*) je lirično zasnovan. Preseneti s klavirskim solom osrednjega motiva pred orkestralnim uvodom, kar je bilo tedaj precej presenetljivo. V nadaljevanju prehajajo misli iz klavirja v orkester in nazaj; so nevsiljive in morda tudi manj ostro profilirane, kot je to sicer značilno za Beethovna. Dramatično osredje skladbe najdemo v drugem stavku (*Andante con moto*), ki je pretresljiv pogovor med solistom in orkestrom. Skladatelj naj bi si ob komponiranju predstavljal prosečega Orfeja, ki skuša s pesmijo premagati usodo, a mu temne sile Hada odgovarjajo: »Ne!« Ta dvogovor je podan stopnjujoče se dramatično. Po kratkem, koračnici podobnem uvodu, ki ga odigra orkester, nastopi klavir s parado razposajenosti in ritmične briljance. Sledi attacca finale (*Rondo: Vivace*), ki je veder, koračniško zanosen in s tem značajem do

Foto: arhiv SF

Dubravka Tomšič Srebotnjak

konca izpolnjuje formo rondoja. Koncert omogoča tako pianistu kot orkestru prikaz virtuoznega obvladovanja svojega *métiera*, ob tem pa zlasti v prvih dveh stavkih izraža miselno globino in čustveno prefinjenost, ki ji še pri Beethovnu samem težko najdemo par.

Koncert za klavir in orkester št. 5 v Es-duru je bil napisan tri leta kasneje, leta 1809, potem ko je imel Beethoven za seboj že vrsto najpomembnejših simfoničnih stvaritev. Prvotno ga je namenil za akademijo »Dobrodelnega društva plemenitih gospa« na Dunaju, vendar do izvedbe ni moglo priti zaradi francoske okupacije. Tako je bil koncert prvič javno izveden leto dni kasneje v Leipzigu, kjer je izzval veliko navdušenje; Dunajčani so ga spoznali šele 12. februarja 1812, ko je kot solist nastopil Carl Czerny.

Foto: Lado Jakša, arhiv SF

Dubravka Tomšič Srebotnjak in dirigent Stanislaw Wislocki, maj 1982

Koncert izkazuje skladateljevo invencijo in izrazno silo v najintenzivnejši podobi. V nasprotju s prejšnjim koncertom v G-duru, ki je pretežno liričen in ljubeč, je ta razkošen in zmagovit. Zaznamujejo ga ognjevitavirtuoznost in sploh heroične poteze, s tem v skladu je tudi tonski način Es-dura, ki ga je Beethoven rad uporabljal za izražanje junaškega (denimo v simfoniji *Eroica*).

Impozantni prvi stavek (*Allegro*) obsega skorajda 600 taktov, kar je celo več kot prvi stavek *Devete simfonije*. Že uvodni klavirski arpeggii vzbujajo svečano razpoloženje. Sledi orkestralna ekspozicija, ki vsebuje vse teme, na katerih je stavek zgrajen. Te so številne in jasno diferencirane. Jedrnata glavna tema, ki v violinah zazveni neposredno po uvodu, je heroična in daje stavku tipično obeležje. Od stranskih tem je

najvažnejša tista, ki kot žalna koračnica sprva zazveni v pianissimu, neposredno zatem pa jo intonirajo še rogovi. Izpeljava je močno razširjena in v njej je skladatelj z nadvse domiselnim preoblikovanjem in kombiniranjem tematskega gradiva ustvaril čudovite tonske podobe. Ker je Beethoven uporabil virtuozni element v podporo izrazu poetske ideje v obilni meri že poprej, se je odpovedal običajni virtuozni kadenci pred zaključkom in tako vso briljantnost, ki je lastna kadencam, organsko vključil v sijajno in ognjevito kodo. Celotni značaj stavka je torej bleščeč, bojevit in igriv hkrati, zato se je koncerta upravičeno oprijel vzdevek *Imperator*.

Drugi stavek (*Adagio un poco mosso*) je po značaju svečan in umirjen. V dolgih, spevnih tonih se kot himnični spev polagoma dviga vznesena melodija. Sprva je zaupana orkestru, v pretanjenem pianu jo intonirajo *con sordino* violine. Klavir povzame prekrasno arabesko ornamentiko, ob koncu stavka pa tema vendarle zazveni tudi v klavirju. Kot v prejšnjem Beethovnovem koncertu stavek tudi v tem prehaja brez premora v tretjega (*Rondo: Allegro*), ki je ognjevit finale. Njegova glavna tema, motivično najavljena že ob koncu *Adagia*, poskakuje v sunkovitem ritmu in navdaja ves stavek s prešernim razpoloženjem. Solist je tisti, ki v svojem zanosu, z briljantnim instrumentalnim slogom vseskozi nosi orkester. Gre torej za koncert neskončne raznolikosti, silne moči in neizmerne lepote, ki upravičeno kraljuje nad tedanjimi klavirskimi koncerti.

Jernej Weiss

Foto: Scott Campbell

Dubravka Tomšič Srebotnjak

Pianistka **Dubravka Tomšič Srebotnjak** že leta velja za prvo kulturno ambasadorko Slovenije v svetu. Izjemna umetnica je prva dama med slovenskimi glasbenicami in tista, ki je ponesla glas slovenskega pianizma na vse celine sveta. V svoji osupljivi, 76 let trajajoči karieri je navduševala občinstvo na več kot pet tisoč nastopih na največjih in najmenitnejših svetovnih koncertnih odrih po svetu.

Kot solistka je nastopila z najznamenitejšimi orkestri, kot so Dunajski simfoniki, Kraljevi filharmonični orkester iz Londona, Češka filharmonija, Orkester Gewandhausu iz Leipziga, Državna kapela iz Dresdna, Berlinski simfonični orkester, Orkester romanske Švice, Orkester Tonhalle iz Züricha, Orkester Mozarteuma iz

Salzburga, Orkester Gulbenkian iz Lizbone, Münchenski filharmoniki, Moskovski državni orkester, Kraljevi orkester Concertgebouw iz Amsterdama, Orkester Francoskega radia iz Pariza, Simfoniki Berlinskega radia, Simfoniki RAI iz Milana in Rima, Filharmonični orkester Ciudad de Mexico, Newyorška filharmonija, simfonični orkestri iz Honoluluja, Bostona, Chicaga, San Francisca, Detroita, Halifaxa, Sydneyja, Melbournu, Adelaide, Perthu, Tasmanije idr.

Slišali so jo na recitalih v uglednih koncertnih dvoranah v Londonu, Amsterdamu, Münchnu, Berlinu, Moskvi, Sankt Peterburgu, Pragi, Budimpešti, Madridu, Rimu, Milanu, Dublinu, Tokiu, New Yorku, Los Angelesu, Bostonu, Washingtonu, Clevelandu, Sydneyju, Melbournu, Hobartu, Taškentu idr. Nastopila je na pomembnih glasbenih festivalih na Dunaju, v Ljubljani, Dubrovniku, Dresdnu, Parizu, Pragi, Tanglewoodu, na Festivalu Ravinia, Festivalu Mostly Mozart v New Yorku, v Toulousu, Montrealu, Jolietu (Kanada), Aspnu in drugod.

Klavir se je začela kot čudežni otrok učiti že pri štirih letih – najprej zasebno, potem pa na ljubljanski Srednji glasbeni šoli in Akademiji za glasbo pri profesorici Zori Zarnik. Po nasvetu slavnega pianista Claudia Arraua je z dvanajstim leti odšla študirat na slovito šolo Juilliard v New York, kjer je pri sedemnajstih z odliko diplomirala pri Katherine Bacon z dvema posebnima nagradama. Svoj prvi recital je imela pri petih letih v Dubrovniku in od takrat neprekinjeno nastopa. Leta 1955 je bila na Državnem tekmovanju v New Yorku izbrana za največji glasbeni talent Združenih držav Amerike v starostni skupini od dvanajstega do šestnajstega leta. Istega leta je debitirala z Orkestrom Newyorške filharmonije. Leta 1957 je imela recital v znameniti veliki dvorani Carnegie

Hall, kar je v svoji biografiji z navdušenjem opisal tudi legendarni pianist Arthur Rubinstein, pri katerem se je po diplomski dve leti tudi izpopolnjevala.

Po vrnitvi iz Združenih držav Amerike leta 1960 je začela sodelovati s Slovensko filharmonijo in od takrat dalje je njena stalna gostja.

Sodelovala je z velikimi dirigenti, kot so Bernard Haitink, Seiji Ozawa, Wolfgang Sawallisch, Rudolf Kempe, Neeme Järvi, Hans Graf, Herbert Blomstedt, sir John Pritchard, Lovro Matačić, Anton Nanut, Edo de Waart, Carlos Miguel Prieto idr.

Snemala je za velike radijske in televizijske postaje po svetu, tudi za BBC. Od leta 1987 so njeni posnetki izšli na skoraj stotih zgoščenkah pri založbah Vox Classics, Koch International, Pilz Media Group, Stradivari Classics, Pentagon Classics in IPO Recordings. Leta 2003 je prejela Grand Prix du Disque združenja Ferenca Liszta iz Budimpešte za zgoščenko leta z deli F. Liszta.

Od leta 1966 poučuje na Akademiji za glasbo v Ljubljani (od leta 1975 kot redna profesorica, leta 2013 pa ji je Univerza v Ljubljani podelila naziv zaslužna profesorica).

Kot mlada pianistka je zmagala na mnogih mednarodnih klavirskih tekmovanjih, sedaj pa je članica žirij pomembnih klavirskih tekmovanj po svetu, kot so Van Cliburn, Cleveland, Minneapolis, Leeds, Clara Haskil, Beethoven (Dunaj), Santander, Bach (Leipzig), AXA (Dublin), Schumann (Zwickau) in Busoni (Bolzano).

Občasno vodi mojstrske tečaje v Evropi in ZDA. Za svoje umetniško in pedagoško delo je prejela več nagrad in priznanj doma in v tujini, tudi nagrado Prešernovega sklada (1962), Župančičevo nagrado (1970), Prešernovo nagrado (1975), nagrado AVNOJ-a (1976), zlato plaketo Univerze v Ljubljani za pedagoško in umetniško ustvarjalno delo (1989), nagrado Orlando (1978 in 2005) in druge.

Je častna članica Slovenske filharmonije (1995) in častna meščanka Ljubljane (2005). Leta 2015 jo je Univerza v Ljubljani imenovala za častno senatorko, in sicer za pomemben prispevek k mednarodnemu ugledu Univerze v Ljubljani.

Leta 2018 ji je predsednik Republike Slovenije Borut Pahor podelil zlati red za zasluge za življenjsko delo in izjemen opus na področju slovenske in svetovne glasbene poustvarjalnosti.

Simon Krečič

Simon Krečič je leta 2002 zaključil študij klavirja na ljubljanski Akademiji za glasbo kot zadnji diplomant Acija Bertonclja, julija 2005 pa še podiplomski študij klavirja na Visoki umetniški šoli v Bernu v razredu Aleksandra Madžarja. Septembra 2012 je s premiero in z devetimi predstavami baletnega večera *Stravinski* v produkciji SNG Opera in balet Ljubljana diplomiral še iz dirigiranja v razredu Milivoja Šurbka. V času podiplomskega študija klavirja v Švici je študiral dirigiranje v razredu Dominiqua Roggena. V teh letih je dirigiral več švicarskim orkestrom, kot so Orkester UNI Bern, Komorni orkester Spiez, Orkester HKB Bern in drugi. V sezoni 2006/07 je kot pianist korepetitor deloval v Operi SNG Maribor. Od marca 2009, ko je z orkestrom prvič nastopil v okviru Slovenskih glasbenih dnevov (Festival Ljubljana), je

redni gost Orkestra Slovenske filharmonije. S slednjim je januarja 2013 nastopil tudi na turneji v okviru cikla *Pika, točka, tačka* v Ljubljani, Zagrebu in Beogradu. V SNG Opera in balet Ljubljana je bil zaposlen od oktobra 2007 do decembra 2012. V tem času je kot korepetitor sodeloval pri vseh predstavah operne produkcije in pri nekaterih tudi kot asistent dirigenta. Redne angažmaje ima s Simfoničnim orkestrom RTV Slovenija, kjer je bil zaposlen v sezoni 2012/13. Vrsto let sodeluje s številnimi najvidnejšimi domačimi in tujimi solisti (med njimi Dubravko Tomšič Srebotnjak, Eugenom Indjićem, Aleksandrom Madžarjem, Branimirjem Slokarjem, Wonji Kim Ozim itd.). Posebej prepoznavno je Krečičevo delovanje na področju sodobne glasbe. Dirigiral je na številnih koncertih Festivala Slowind tako v Sloveniji kot v tujini (Pariz, Riga). Praizvedel je skladbe nekaterih pomembnejših slovenskih (Uroša Rojka, Nine Šenk idr.) in tujih skladateljev (Elliotta Carterja) ter sodeloval s priznanimi tujimi solisti (Robert Aitken). Od decembra 2013 deluje kot umetniški direktor Opere SNG Maribor. Mesto Maribor mu je marca 2019 za dosežke na področju kulture podelilo Glazerjevo listino.

Vse bolj se uveljavlja tudi v mednarodnem prostoru. Marca 2011 je bil asistent dirigenta predstave *Werther* v Gledališču Real v Madridu. Februarja 2015 je dirigiral Verdijevo opero *Macbeth* v Teatru Verdi v Pisi v režiji slovitega italijanskega režiserja Daria Argenta ter simfonični koncert na festivalu Palermo Classica na Siciliji. Julija 2016 je bil dirigent baletne predstave *Favn, Carmen* (Debussy, Ščedrin) na gostovanju Baleta SNG Maribor na Dubrovniških poletnih igrah. Oktobra 2016 je dirigiral Verdijevo opero *Razbojniki (I Masnadieri)* na Verdijevem festivalu v njegovem rojstnem kraju Busseto (Gledališče Regio di Parma), januarja 2017 prvo

postavitve Wagnerjeve opere *Rensko zlato* v Mariboru, marca 2017 Rossinijevo *Pepelko* v Ljubljani, novembra 2017 Verdijev *Ples v maskah* na Kitajskem (Veliko gledališče Tian-Jin, Veliko gledališče Harbin), decembra 2017 Puccinijevo *Tosca* v Rovigu, februarja 2018 Donizettijevo *Hči polka* v Teatru Verdi v Trstu ter avgusta 2018 Webrovega *Čarostrelca* v Rheinsbergu pri Berlinu. Dirigiral je še Offenbachove *Hoffmannove pripovedke* ter *Devico Orleansko* P. I. Čajkovskega v Ljubljani, Puccinijevo opero *Turandot* v Rovigu in Ferrari, Donizettijevo opero *Ljubzenski napoj* v Trstu ter baletni večer v Gledališču Massimo v Palermu. Redno sodeluje s pomembnimi imeni opernega sveta (José Cura, Piero Giuliacci, Bruno De Simone, Dimitra Theodossiou, Carlos Almaguer idr.). Pred kratkim je gostoval še pri Zagrebški in Praški filharmoniji.

FKK 3 Slovenski svetovljan

3. in 4. marec 2022

ob 19.30

Gallusova dvorana
Cankarjev dom

**Orkester
Slovenske
filharmonije**

Douglas Boyd dirigent

Andrej Žust rog

Spored

Benjamin Britten:

Variacije na temo Franka Bridgea, op. 10

Uroš Krek: Koncert za rog in godala

Franz Schubert:

Simfonija št. 3 v D-duru, D 200

Andrej Žust, foto: osebni arhiv

Nakup vstopnic

Cankarjev dom

Informacijsko središče

T +386 1 24 17 299 / 300

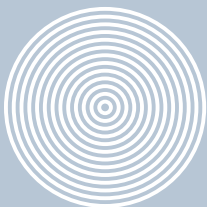
F +386 1 24 17 322

E vstopnice@cd-cc.si,

tickets@cd-cc.si

W www.cd-cc.si

FILHARMONIČNI
KLASIČNI
KONCERTI

SMS 4 Abelard

10. in 11. marec 2022

ob 19.30

Gallusova dvorana
Cankarjev dom

**Orkester
Slovenske
filharmonije**

Toby Thatcher dirigent

Sorin Crudu oboa

Spored

Franz Schreker:

Fantastična uvertura, op. 15

Richard Strauss:

Koncert za oboa in orkester

Peter Kopač:

Simfonija Abelard 2020*

* Prva izvedba

Nakup vstopnic

Cankarjev dom

Informacijsko središče

T +386 1 24 17 299 / 300

F +386 1 24 17 322

E vstopnice@cd-cc.si,

tickets@cd-cc.si

W www.cd-cc.si

Sorin Crudu, foto: Jevgenij Sevast'janov

SAME
MOGOČNE
SKLADBE

**slovenska
filharmonija**

Slovenska filharmonija – Academia philharmonicorum

@slofilharmonija

Če želite prejemati redna e-obvestila o programu Slovenske filharmonije, sporočite svoj e-naslov na **info@filharmonija.si**.

Koncertni list Slovenske filharmonije

Izdala: Slovenska filharmonija

Direktor in umetniški vodja OSF: Matej Šarc

Umetniški vodja ZSF: Gregor Klančič

Avtor spremne besede: Jernej Weiss

Oblikovanje in prelom: Vlado Trifkovič

Fotografija na naslovnici: Scott Campbell

Ljubljana, februar 2022

Redakcija koncertnega lista je bila končana 7. februarja 2022.

ISSN 2350-5117

V sodelovanju s programom ARS – 3. programom Radia Slovenija.

Medijski pokrovitelj:

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10
1000 Ljubljana
T +386 1 2410 800
F +386 1 2410 900
E info@filharmonija.si
www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je Vlada Republike Slovenije.
Dejavnost Slovenske filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.